

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJA LUCI
Broj: 11 0 U 038076 25 U
Dana, 14.03.2025. godine

Okružni sud u Banjaluci po sudiji pojedincu Miri Došenović, uz učešće zapisničara Marije Uletilović, u upravnom sporu po tužbi Konzorcijuma „Solar Energetik“ d.o.o. Krupa na Uni, Preduzeće za promet robom i vršenje usluga „Tempo Company“ d.o.o. Beograd, Republika Srbija, „Interpromet“ d.o.o. Novi Grad i „Siming Trade“ d.o.o. Foča, svi zastupani po punomoćniku Golub Miši, advokatu iz Banjaluke, ulica Nikole Tesle broj 7 (u daljem tekstu: tužilac), radi poništenja rješenja broj: 04/1-012-2-3580/24 od 14.11.2024. godine, Vlade Republike Srpske, Trg Republike Srpske broj 1 (u daljem tekstu: tužena), u predmetu dodjele koncesije, dana 14.03.2025. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija, kao neosnovana.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova upravnog spora, kao neosnovan.

Objasnenje

Osporenim aktom-rješenjem o izboru najpovoljnijeg ponuđača i dodjeli koncesije za izgradnju i korišćenje solarne elektrane „Dubovik“ na području opštine Krupa na Uni, tačkom 1. dispozitiva se Konzorcijumu kojeg čine pravna lica: „Sunny Fox“ d.o.o. Novi Grad i „GTI“ d.o.o. Sarajevo dodjeljuje koncesija za izgradnju i korišćenje solarne elektrane „Dubovik“ na području opštine Krupa na Uni, procijenjene instalisane snage 80 MW i procijenjene godišnje proizvodnje 100 GWh. Tačkom 2. dispozitiva je konstatovano da se koncesija iz tačke 1. ovog rješenja dodjeljuje na period od pedeset (50) godina, računajući od dana zaključenja ugovora o koncesiji. Tačkom 3. dispozitiva je konstatovano da za korišćenje koncesije iz tačke 1. ovog rješenja: Koncesionar se obavezuje na uredno plaćanje koncesione naknade; Koncesionar je dužan, prije zaključenja ugovora o koncesiji, uplatiti, u korist Budžeta Republike Srpske jednokratnu koncesionu naknadu za ustupljeno pravo u iznosu od 792.111,15,00 KM; Visina koncesione naknade za pravo korišćenja predmeta koncesije iznosi 0,0077 KM po proizvedenom kilovat satu (kWh) električne energije na zvaničnom obračunskom mjestu primopredaje električne energije. Tačkom 4. dispozitiva je konstatovano da je Ministarstvo energetike i rudarstva obavezno da u roku od 30 dana Komisiji za koncesije Republike Srpske dostavi prijedlog ugovora o koncesiji, radi davanja saglasnosti na isti. Tačkom 5. dispozitiva se ovlašćuje ministar energetike i rudarstva da sa Koncesionarom zaključi ugovor o koncesiji, kojim će se bliže urediti koncesioni odnos. Tačkom 6. dispozitiva je konstatovano da ako Koncesionar, u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog rješenja, ne potpiše ugovor o koncesiji, gubi sva prava utvrđena ovim rješenjem, dok je tačkom 7. konstatovano da ovo rješenje stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srpske“.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac osporava pravilnost i zakonitost donesenog akta iz svih razloga propisanih članom 10. Zakonom o upravnim sporovima. Navodi sadržaj

osporenog akta, ističući da mu je kao stranci u postupku dodjele koncesije, po sili zakona, trebalo biti dostavljeno rješenje o dodjeli koncesije, što nije učinjeno, pa da je bio primoran da isto potražuje od nadležnih organa, zbog čega se obratio Vladi Republike Srpske, Generalnom sekretarijatu Vlade, zatim Ministarstvu energetike i rudarstva Republike Srpske i Komisiji za koncesije, po kom zahtjevu je Ministarstvo energetike i rudarstva Republike Srpske tek dana 27.12.2024. godine dostavilo mu rješenje broj: 04/1-012-2-3580/24 od 14.11.2024. godine, koje se osporavao ovom tužbom. Ukazuje da je tužena već jednom donijela rješenje o dodjeli koncesije, koje je on pobijao u upravnom sporu, a koji spor je okončan presudom ovog suda broj: 11 0 U 036017 24 U od 30.10.2024. godine, usvajanjem tužbe i poništenjem rješenja o dodjeli koncesije od 18.01.2024. godine, u izvršenju koje presude je tužena donijela osporeni akt i ponovo koncesiju dodijelila konzorcijumu „Sunny Fox” d.o.o. Novi Grad i „GTI” d.o.o. Sarajevo, uz nepravilnosti koje su navedene u tužbi. Ističe da tužena nije imala zakonskog osnova da mu ne dodjeli bonus od 10% po osnovu podnošenja inicijative za dodjelu koncesije, obzirom da je utvrđeno da je podnosilac inicijative za pokretanje postupka bilo pravno lice „Solar Energetik” d.o.o. Krupa na Uni, a što je i konstatovano u tački 18. Javnog poziva. Ukazuje da je nesporno da se na Javni poziv za dodjelu koncesije prijavio Konzorcij koji čine pravna lica: „Solar Energetik” d.o.o. Krupa na Uni, Preduzeće za promet robom i vršenje usluga „Tempo Company“ d.o.o. Beograd, Republika Srbija, „Interpromet” d.o.o. Novi Grad i „Siming Trade“ d.o.o. Foča, pa u navedenoj situaciji i obzirom da zakon nije izričito normirao isto, je potrebno izvesti pravilan zaključak o mogućnosti ostvarivanja prava na uvećanje od 10% po osnovu podnošenja inicijative za dodjelu koncesije. Navodi da je Konzorcijum kao udruživanje više pravnih lica radi izvršenja određenog posla, regulisan djelom Zakonom o privrednim društvima koji u članu 357. propisuje povezivanje pravnih lica, a dijelom opštim odredbama Zakona o obligacionim odnosima. Isto tako da je nesporno da se Konzorcijum kao oblik udruživanja pravnih lica radi izvršenja određenog posla pojavljuje u pravnoj praksi i pravnoj teoriji, ali da je sporno pitanje njegovog nastanka i mogućnosti da bude nosilac prava na uvećanje po osnovu podnošenja inicijative za dodjelu koncesije, kao i da je nesporno da je podnosilac inicijative za dodjelu koncesije privredno društvo „Solar Energetik” d.o.o. Novi Grad (pravilno: Krupa na Uni) bio vodeći partner u Konzorcijumu, koji je formiran po Ugovoru o Konzorcijumu-udruživanju u grupu ponuđača radi učešća u otvorenom postupku javnog nadmetanja od 23.09.2023. godine i da je isti u navedenom Konzorcijumu bio nosilac konzorcijuma sa jasno definisanim pravima i obavezama, te ovlaštenjem da samo i isključivo „Solar Energetik” d.o.o. Novi Grad nastupa prema svim državnim organima u postupku dodjele koncesije, a što je sve navedeno u predmetnom ugovoru. Ukazuje da sam konzorcijum nema svojstvo pravnog lica i da isti nije upisan niti u jedan registar poslovnih subjekata, a da je podnosilac inicijative „Solar energetik“ d.o.o. Novi Grad bio nosilac konzorcijuma. Obzirom da zakonskim propisima nije definisana naprijed opisana pravna situacija, da je istu potrebno tumačiti, a tumačenje da je potrebno vršiti na način koji najviše odgovara stvarnom stanju, volji i interesima ugovornih stranaka. U konkretnom slučaju za Republiku Srpsku, kao koncedenta, da je povoljnija situacija ukoliko se na strani koncesionara pojavljuje konzorcijum pravnih lica, iz razloga što isti odgovaraju neogranično solidarno za izvršenje preuzetih obaveza u odnosu na jedno pravno lice. Na strani podnosioca inicijative da nije došlo do promjene pravnog subjektiviteta, niti njegovog pravnog statusa i da je on ostao registrovan kao samostalno pravno lice, ali da je svoja prava koja ima kao podnosilac inicijative za dodjelu koncesije unio u Konzorcijum po Ugovoru o konzorcijumu od 23.09.2023. godine, te da je važećim zakonskim propisima dozvoljeno ustupanje ugovora, ustupanje prava i obaveza, a što je u konkretnom slučaju i učinjeno. Kod navedenog, smatra da je tužena bez pravnog osnova odbila da prizna uvećanje od 10% po osnovu podnošenja inicijative za dodjelu koncesije tužiocu. Ističe i to da tužena nije na valjan način i u skladu sa pravnim standardom dala valjano obrazloženje za odbijanje uvećanja od 10% po osnovu podnošenja inicijative za dodjelu koncesije. Pored primjedbi vezanih za postupak otvaranja ponuda, predstavnik tužioca da je iznio i primjedbe na dokumentaciju Konzorcijuma „Sunny Fox” d.o.o. Novi Grad i „GTI” d.o.o. Sarajevo, koje se odnose na ispunjenost finansijskih uslova iz Javnog poziva, koje primjedbe je tužena obrazlagala

na način da odbrani svoju odluku o dodjeli koncesije, navodeći na str. 3. osporenog akta da je Komisija razmatrajući ove navode ponovo izvršila uvid u ponudu Konzorcijuma I. i utvrdila da je u ponudi dostavljen ovjeren prevod potvrde-dopisa direktora, osnivača i vlasnika Go Green Invest GmbH Klagenfurt, G. O, ovjeren prevod izjave ovlaštenog lica Fonda VERIUS Capital AG, Švajcarska, te ovjeren prevod Referenc liste osnivača Go Green Invest GmbH Klagenfurt, iz čega da proizilazi da Komisiji za koncesije nisu dostavljene originalne isprave, sačinjene i ovjerene u skladu sa tačkom 10.2.a.3 Javnog poziva, koji propisuje da se kao dokaz da ponuđač ima obezbijedena sredstva dostavlja izjava ponuđača, potpisana i ovjerena kod nadležnog notara ili notara zemlje sjedišta ponuđača, a tačkom 10.5. Javnog poziva da je ukazuje da tužena u obrazloženju osporenog akta ne navodi da li su dostavljeni dokumenti ovjereni od strane notara, kao niti da li su dostavljeni originalni dokumenti ili ovjerene kopije dokumenata, tako da obzirom na prednje navode, obrazloženje pobijanog rješenja nije sačinjeno u skladu sa članom 197. Zakona o upravnom postupku, niti sa ustanovljenim pravnim standardima. Ističe da Švajcarska sa Bosnom i Hercegovinom nema potpisan sporazum o međusobnom priznanju isprava, tako da sve isprave koje dolaze iz Švajcarske, da bi se kao javne isprave mogle koristiti u pravnom prometu u Bosni i Hercegovini, moraju biti ovjerene APOSTILLE pečatom, a da iz obrazloženja pobijanog rješenja nije vidljivo da su isprave sačinjene u Švajcarskoj dostavljene u skladu sa Javnim pozivom (propisana ovjera i original ili ovjerena fotokopija isprave), a zatim da su iste ovjerene APOSTILLE pečatom, jer je to uslov da se iste mogu koristiti u Bosni i Hercegovini. Posebno ukazuje da je predstavnik tužioca M. E. još prilikom otvaranja ponuda iznio primjedbe na sadržaj dokumenta potpisanog od strane lica A. V, a koji dokument je upućen drugom fizičkom licu A. O, kao i na svojstvo lica koje je potpisalo dokument i lica kojem je upućen dokument, u vezi sa kojim primjedbama se tužena nije izjasnila. U pobijanom rješenju tužena da nije konstatovala na osnovu kojih isprava je utvrdila da je fizičko lice A. V. zastupnik VERIUS Capital AG, ali da je navela da je isti predsjednik Upravnog odbora i da je potpisao potvrdu-dopis investicionog fonda VERIUS Capital AG, ali u pobijanom rješenju da nije navela ispravu na osnovu koje je utvrdila to svojstvo, a zatim da li je dokument na koji se poziva ovjeren od strane nadležnog notara, da li je notar utvrdio identitet potpisnika i u kojem svojstvu potpisuje ispravu, na osnovu kojeg akta je utvrđeno ovlaštenje za zastupanje potpisnika, a što su sve bitni elementi da bi se utvrdilo ovlaštenje za zastupanje i što je tužena sve trebala da utvrdi i obrazloži u pobijanom rješenju. Navodi da se zaključak tužene da naprijed navedena lica predstavljaju povezana lica, ne čini logičan i razuman, iz razloga što je obrazloženje povezanosti nejasno. U vezi sa navedenim ukazuje da je Komisija izvršila uvid u aktuelni izvod iz sudskog registra za člana konzorcijuma 2. „GTI“ d.o.o. Sarajevo, broj: (...), Općinskog suda u Sarajevu, iz kojeg je vidljivo da je osnivač i vlasnik ovog privrednog društva GO Green Invest GmbH, čime se potvrđuje da se radi o povezanim licima, odnosno investicionom fondu VERIUS Capital AG, Švajcarska, Go Green Invest GmbH i „GTI“ d.o.o. Sarajevo, ali da ostaje nejasno iz kojih isprava je tužena utvrdila da je VERIUS Capital AG povezano lice sa učesnikom u ovom postupku, kada to niti iz jedne isprave ne proizilazi. Isto tako, pozivanje tužene na Zakon o investicionim fondovima Republike Srpske i primjena istog na kompaniju VERIUS Capital AG da je potpuno neosnovana i besmisleno, iz razloga što ukoliko tužena želi da odbrani tezu da je VERIUS Capital AG investicioni fond, u tom slučaju da je bila dužna da tu činjenicu utvrdi prema propisima Švajcarske, a ne Republike Srpske, a druga bitna stvar koja je pogrešna u ovom zaključku da je ta što u Republici Srpskoj investicioni fondovi imaju poseban oblik organizovanja, sa jasnom naznakom da se radi o investicionim trendovima, dok se iz obrazloženja pobijanog rješenja, kao niti iz dokumentacije dostavljene u spis ne može utvrditi da je VERIUS Capital AG investicioni fond. Nadalje, tužilac da je provjerom putem posjete internet prezentaciji utvrdio da se VERIUS Capital AG bavi isključivo finansiranjem izgradnje i nabavke nekretnina za svoje članove i da rade isključivo u DACH regiji (Njemačka - Austrija - Švajcarska). Navodi da je pozivanje tužene na Zakon o investicionim fondovima Republike Srpske i citiranje član 2. stav 1. tačka 5. ovog zakona suprotno zaključku tužene, obzirom da prema citiranoj definiciji Investicioni fond prikuplja sredstva i ulaže u različite vrste imovine, a projekat koji je predmet pobijanog rješenja

nije imovina, već investicija i nije poznato u kojem trenutku će biti izgrađen i kada će postati „imovina”, što je suprotno citiranoj odredbi, tako da je i ovaj zaključak tužene bez pravnog osnova. Ukazuje i na druge nepravilnosti koje su pratile postupak pred Komisijom za koncesije, ističući da je u skladu sa članom 16. Zakona o koncesijama i Odlukom Vlade Republike Srpske o pokretanju postupka dodjele koncesije za izgradnju i korišćenje solarne elektrane „Dubovik” na području opštine Krupa na Uni, Ministarstvo energetike i rudarstva, raspisalo Javni poziv dana 22.09.2023.godine i isti objavilo u "Službenom glasniku Republike Srpske”, broj: 71/23), da je naveden predmet izgradnje sa karakteristikama i način na koji se dolazi do predmetne lokacije, koje zemljište je planirano da solarna elektrana zauzme, procijenjena vrijednost investicije sa krajnjim ishodom, a to je prodaja proizvedene električne energije na tržištu. Ukazuje da je neophodno bilo da ponuđač izradi i uz ponudu dostavi Studiju opravdanosti dodjele koncesije, sa elementima procjene zaštite životne sredine koja će biti izrađena u skladu sa važećim propisima, a zavisno od dužine perioda na koji se traži koncesija i vijeka trajanja opreme, ukupna vrijednost investicije iskazana u Studiji ekonomske opravdanosti da treba da uključi i procijenjene troškove zamjene opreme. U samom postupku otvaranja ponuda koje su pristigle na pomenuti Javni poziv da je došlo do bitnih povreda odredaba zakona i regulative Republike Srpske, koje se ogledaju u činjenici da je započeti postupak otvaranja ponuda za dodjelu koncesije za solarnu elektranu „Dubovik” Krupa na Uni, započeo dana 09.11.2023. godine i da nije okončan tog dana i to bez ikakvih objašnjenja predstavniku Solar energetika M. E, već da mu je bez ikakvog objašnjenja preporučeno da napusti prostorije Komisije i da će biti pozvan, a da se Komisija povlači da zasjeda, dok je drugi Konzorcijum „SunnyFox” d.o.o. Novi Grad i „GTI” d.o.o. Sarajevo rekao da ima primjedbe na postupak otvaranja i njihov predstavnik po punomoćju Lj. K. da je ostao u prostorijama Komisije da sačini primjedbe, dok je M. E. udaljen, bez mogućnosti da bilo šta kaže ili da uloži bilo kakvu primjedbu, da bi poslije više od dva sata, nakon što je rečeno da se udalji, M. E. pozvan u prostorije Komisije od strane predstavnika Komisije i to telefonom, da bi mu nakon toga bilo saopšteno da je Komisija donijela odluku da i M. E. kao predstavnik ponuđača Solar energetik može da izvrši uvid u ponudu drugog ponuđača Konzorcijuma „SunnyFox” d.o.o. Novi Grad i „GTI” d.o.o. Sarajevo, jer je njihov predstavnik Lj. K. izvršio uvid u ponudu Solar Energetik-a, kojom prilikom predstavnik ponuđača Solar energetik-a i drugih M. E. za svojim predstavnicima biva neprijatno iznenađen ponašanjem koje idu u prilogu drugom predstavniku ponuđača Lj. K. Nakon navedene situacije M. E. da je tražio da se unesu njegove primjedbe na postupak otvaranja ponuda, što mu nakon dužeg ubjeđivanja biva dozvoljeno, za koje vrijeme članova komisije nema u blizini i da su svi u 15,30 časova otišli van zgrade, osim pravnice A. S. U pogledu primjedbi predstavnika ponuđača koje su propisane članom 10.2 objavljenog Javnog poziva od strane Komisije za koncesije Republike Srpske da ne postoji validan dokaz u propisanoj zakonskoj formi, a koji se odnosi na drugog ponuđača Konzorcijum „SunnyFox” d.o.o. Novi Grad i „GTI” d.o.o. Sarajevo, vezano za finansijsko obezbjeđenje i da je ponuđač Solar Energetik jedini dostavio ispravnu i u zakonom propisanoj formi, a po uslovima navedenim u članu 10.2 objavljenog Javnog poziva, potvrdu Banke i to Alta Banka AD Beograd, da član Grupe ponuđača Tempo Company d.o.o. Beograd na dan 19.10.2023. godine na svom računu koji se vodi kod navedene banke ima sredstva u ukupnom iznosu od (...) za potrebe konkurisanja na Javni poziv koji je naprijed detaljno opisan, o koju potvrdu se Komisija za koncesije Republike oglašila i nije je uzela u razmatranje, što je još jedna od činjenica koja upućuje da zakonska regulativa Republike Srpske nije poštovana pri donošenju Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača. U tužbi dalje iznosi dešavanja narednog dana 10.11.2023. godine, vezano za ponašanje pravnice A. S. prema predstavniku ponuđača M. E, navodeći i citate obraćanja navedene pravnice prema M. E. i Lj. K, kao i da je predstavnik ponuđača tužioca M. E, nakon konsultacija sa svojom saradnicom N. S. tražio da napišu primjedbe na zapisnik, što mu na početku nije bilo dopušteno, da bi se tokom komunikacije pojavili radnici obezbjeđenja, nakon čega su i M. E. i N. S, prema zahtjevu radnika obezbjeđenja, išli u kancelariju šefa obezbjeđenja, a nakon razgovora da je M. E. i N. S. od strane službenice Komisije za koncesije, tačnije sekretarice direktorke Komisije omogućeno da pišu svoje primjedbe koje su kasnije predali komisiji. Ističe da su nepravilnosti vezane za sam

postupak otvaranja i vrednovanja ponuda postojale, da upućuje i zapisnik o vrednovanju ponuda na Javni poziv za dodjelu koncesije od 09.11.2023. godine, te činjenica da Komisija u svojim aktima navodi da je otvaranje ponuda okončano 10.11.2023. godine. Nadalje, ukazuje da je u Izvještaju o sprovedenom postupku otvaranja i vrednovanja ponuda na Javni poziv konstatovano da jedan član Komisije nije potpisao zapisnik i da je napustio sjednicu, što potvrđuje navode o brojnim nepravilnosti koja su počinjena u postupku otvaranja ponuda. Imajući u vidu sve naprijed navedeno, ističe da osporeni akt nije pravilan, ni zakonit, pa predlaže da sud tužbu uvaži, osporeni akt poništi i obaveže tuženu da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora prema troškovniku koji je priložen uz tužbu.

Tužena je na zahtjev suda dostavila spis predmetne upravne stvari i odgovor na tužbu u kojem, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje tokom postupka dodjele koncesije, te sprovedene radnje, predlaže da sud odluči na osnovu kompletnog stanja spisa.

Konzorcijum „Sunny Fox“ d.o.o. Novi Grad i „GTI“ d.o.o. Sarajevo, sa sjedištem u Novom Gradu (u daljem tekstu: zainteresovano lice) nije dostavio pismeni odgovor na tužbu.

Ispitujući zakonitost osporenog upravnog akta u skladu sa odredbom iz člana 30. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), a nakon što je razmotrio spise predmeta ove upravne stvari i odgovor na tužbe, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz spisa predmeta proizlazi: da je privredno društvo „Solar Energetik“ d.o.o. Krupa na Uni, dana 23.12.2021. godine podnijelo Ministarstvu energetike i rudarstva Republike Srpske zahtjev za pokretanje inicijative za dodjelu koncesije za izgradnju solarne elektrane „Dubovik“ na području opštine Krupa na Uni, instalisane snage 80 MW, postupajući po kom zahtjevu je Ministarstvo energetike i rudarstva Republike Srpske dana 04.04.2022. godine, zatražilo mišljenja od Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske, Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Republike Srpske i opštine Krupa na Uni, pa je nakon dobivenih pozitivnih mišljenja, imenovalo komisiju sa zadatkom da u saradnji sa predstavnicima nadležnog organa opštine Krupa na Uni, konstatuje stanje i izvrši uvid u prostorno-plansku dokumentacije, kao i posjetu lokaciji na kojoj je planirana izgradnja, nakon čega je izvršena posjeta lokaciji na kojoj je planirana izgradnja dana 19.04.2022. godine, kojom prilikom je konstatovano: da zemljište na kojem je planirana izgradnja nije izgrađeno; da obuhvata površinu od 102 ha; da se pristup predmetnoj lokaciji odvija sa regionalnog puta i da na udaljenosti od 2,5 km od predmetne lokacije prolazi 100 kW dalekovod Prijedor 2-Bosanska Krupa, nakon čega je Ministarstvo energetike i rudarstva dana 21.07.2023. godine, Vladi Republike Srpske podnijelo prijedlog Odluke o pokretanju postupka dodjele koncesije za izgradnju i korišćenje solarne elektrane „Dubovik“ na području opštine Krupa na Uni; da je na sjednici održanoj dana 27.07.2023. godine, tužena donijela Odluku o pokretanju postupka dodjele koncesije za izgradnju i korišćenje solarne elektrane „Dubovik“ na području opštine Krupa na Uni, nakon čega je dana 15.09.2023. godine Ministarstvo energetike i rudarstva raspisalo Javni poziv za podnošenje ponuda za dodjelu predmetne koncesije; da je nakon prispjelih ponuda po Javnom pozivu, otvaranju i vrednovanja ponuda tužena dana 18.01.2024. godine, donijela rješenje o izboru najpoželjnijeg ponuđača i dodjeli predmetne koncesije Konzorcijumu kojeg čine pravna lica: „Sunny Fox“ d.o.o. Novi Grad i „GTI“ d.o.o. Sarajevo (u daljem tekstu: Konzorcijum 2), sa pravima i obavezama kao u dispozitivu ovog rješenja; da je odlučujući po tužbi Konzorcijuma kojeg čine pravna lica: „Solar Energetik“ d.o.o. Krupa na Uni, Preduzeće za promet robe i vršenje usluga „Tempo Company“ d.o.o. Beograd, „Interpromet“ d.o.o. Novi Grad i „Sining trade“ d.o.o. Foča (u daljem tekstu: Konzorcijum 1-tužilac), ovaj sud presudom broj: 11 0 U 036017 24 U od 30.10.2024.godine, tužbu uvažio i rješenje tužene od 18.01.2024. godine poništio, da je postupajući u ponovnom postupku tužena osporenim aktom-rješenjem od 14.11.2024. godine, ponovo odlučila na način kao i u ranijem rješenju od 18.01.2024. godine, s tim što je u skladu sa primjedbama iz presude ovog suda od 30.10.2024. godine, dala detaljno obrazloženje na primjedbe tužioca kojima se osporavalo ranije donijeto rješenje od 18.01.2024. godine, pojašnjavajući zašto je odlučila na način kao u dispozitivu osporenog akta.

Osporeni akt je pravilan i zakonit.

Odredbom člana 11. Zakona o koncesijama („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 59/2013, 16/2018, 70/2020 i 111/2021, u daljem tekstu: Zakon) je propisano da se postupak za dodjelu koncesija može pokrenuti na osnovu: a) inicijative nadležnog organa, b) inicijative zainteresovanog lica i v) ponude u pregovaračkom postupku.

Shodnu članu 12. stav 1. do 6. istog zakona, nadležni organ (Ministarstvo energetike i rudarstva Republike Srpske) u skladu sa Dokumentom o politici i drugim strateškim i razvojnim dokumentima za pojedine privredne oblasti, predlaže donošenje Odluke o pokretanju postupka dodjele koncesije, uz koji prijedlog odluke prilaže izvod iz raspoložive prostornoplanske dokumentacije, dokaz o stanju u javnim evidencijama o nepokretnostima i zapisnik o posjeti lokaciji, pribavljena mišljenja javnih preduzeća i drugih institucija u čijoj nadležnosti je izdavanje odobrenja, dozvola i saglasnosti potrebnih za realizaciju predmeta koncesije, a ako je nekretnina na kojoj će se obavljati privredna djelatnost za koju se namjerava dati koncesija u svojini Republike ili jedinice lokalne samouprave, pribavlja se i mišljenje Pravobranilaštva Republike Srpske.

U konkretnom slučaju procedura za dodjelu koncesije po zahtjevu privrednog društva „Solar Energetik“ d.o.o. Krupa na Uni, kao člana Konzorcijuma 1, u kojem su udružena i Preduzeće za promet robe i vršenje usluga „Tempo Company“ d.o.o. Beograd, „Interpromet“ d.o.o. Novi Grad i „Sining trade“ d.o.o. Foča, je sprovedena u skladu sa članom 11., 12. i 25. Zakona o koncesijama, a tužba i ne prigovara postupku koji je prethodio donošenju odluke od strane tužene o pokretanju postupka dodjele koncesije za izgradnju i korišćenje solarne elektrane „Dubovik“ na području opštine Krupa na Uni (u daljem tekstu: predmetna koncesija).

Nesporno je među strankama da je nakon donošenja odluke tužene o pokretanju postupka dodjele predmetne koncesije Ministarstvo energetike i rudarstva raspisalo Javni poziv za podnošenje ponuda za dodjelu koncesije dana 15.09.2023. godine, u kom Javnom pozivu je naznačen predmet koncesija i lokacija, opis projekta, Studija opravdanosti dodjele koncesije, rok trajanja koncesije, koncesiona naknada, način rješavanja imovinsko-pravnih odnosa, garancija na ime obezbjeđenja ponude-depozit, način dostavljanja ponude i adresa, kao i drugi elementi pobrojani u tačkama od 1. do 21. Javnog poziva, što je sve u skladu sa odredbom člana 16. Zakona.

U skladu sa odredbama članova 17. do 20. prethodnog zakona, nakon isteka roka za dostavljanje ponuda po Javnom pozivu, shodno članu 20. stav 4. ovog zakona je izvršeno javno otvaranje ponuda, o čemu je sačinjen zapisnik od strane Komisije za koncesije Republike Srpske dana 09.11.2023. godine, kom otvaranju ponuda prema konstataciji na zapisniku su prisustvovali Konzorcijum 1. (ovdje tužilac) i Konzorcijum 2., utvrđeno je da su ponude dostavljene blagovremeno, otvorene su ponude Konzorcijuma 1. i Konzorcijuma 2., a zatim sačinjen tabelarni prikaz u skladu sa članom 20. stav 4. i 5. Zakona, koji je sastavni dio navedenog zapisnika, na zapisnik su unijete primjedbe Konzorcijuma 1. i Konzorcijuma 2., a u znak saglasnosti sa svim onim što je navedeno i konstatovano u zapisniku su stavljeni potpisi od strane punomoćnika Konzorcijuma 1. M. E, uz konstataciju da on nema primjedbi u vezi postupka otvaranja ponuda, te od strane punomoćnika Konzorcijuma 2. Lj. K, nakon čega je Komisija konstatovala da obje ponude (Konzorcijuma 1. i Konzorcijuma 2.) ispunjavaju uslove za sprovođenje vrednovanja istih. Na ovom zapisniku od 09.11.2023. godine, je konstatovano da je završeno u 16,00 časova, a da je postupak završen zapisnikom narednog radnog dana.

U zapisniku o vrednovanju ponuda na javni poziv za dodjelu predmetne koncesije su navedeni kriterijumi, način obračuna i vrednovani su kao ponuđači Konzorcijum 1. i Konzorcijum 2., bonus od 10% nije priznat ni jednom ponuđaču, a broj osvojenih bodova na strani Konzorcijuma 2. je bio veći, zbog čega je nakon sačinjenog izvještaja od strane Komisije za koncesije o sprovedenom postupku otvaranja i vrednovanja ponuda za dodjelu predmetne koncesije i zaključka Komisije da je najpovoljniji ponuđač za dodjelu predmetne koncesije Konzorcijum 2., dostavljen prijedlog tuženoj o izboru najpovoljnijeg ponuđača i dodjeli predmetne koncesije na dalje nadležno postupanje i nakon čega je tužena osporenim aktom

odlučila na način kao u dispozitivu ovog akta, odnosno na način što je predmetnu koncesiju dodijelila Konzorcijumu 2., obrazlažući razloge za donijetu odluku, koje obrazloženje pravilnim prihvata i ovaj sud.

U tužbi tužilac ponavlja slijed postupka pred organima uprave, počev od podnošenja zahtjeva za pokretanje inicijative za dodjelu predmetne koncesije, pa do donošenja osporenog akta, ponavljajući ranije isticane primjedbe da obzirom da je „Solar Energetik“ d.o.o. Krupa na Uni, kao član Konzorcijuma 1., bio podnosilac zahtjeva, da tužena nije imala zakonskog osnova da tužiocu ne dodijeli bonus od 10% po ovom osnovu. O ovom prigovoru tužioca već se izjasnio ovaj sud nalazeći isti neosnovanim u presudi od 30.10.2024. godine, u kojoj je navedeno da je odredbom člana 25. stav 7. Zakona propisano da se podnosiocu inicijative iz stava 1. ovog člana prilikom vrednovanja ponuda dodjeljuje bonus za ponuđeno rješenje (tehnički i ekonomsko-finansijski aspekt), koji iznosi do 10% od pripadajućih bodova po svim kriterijumima za vrednovanje ponuda, a identitet ponuđača, postojanje i iznos bonusa navode se u Javnom pozivu.

Tačkom 18. Javnog poziva da je definisan identitete podnosioca inicijative kao „Solar Energetik“ d.o.o. Krupa na Uni, a da je nesporno da je kao ponuđač učestvovao Konzorcijum 1., kojeg čine više pravnih lica, zbog čega je zaključeno da su prethodni navodi tužbe i primjedbe tužioca bez osnova, tako da je u tom dijelu ponovljenih navoda tužbe ovaj sud već odlučio u presudi od 30.10.2024. godine, koju tuženi nije osporavao zahtjevom za vanredno preispitivanje iste. Shodno navedenom, bez osnova je dodatno pojašnjenje tužioca vezano za tumačenje pojma Konzorcijuma i povezanih pravnih lica u istom, te pozivanje na član 357. Zakona o privrednim društvima, kod činjenice da je sud u svojoj presudi od 30.10.2024. godine, jasno obrazložio iz kojih razloga smatra da su navodi tužbe u ovom dijelu neosnovani.

Neosnovanim su ocijenjeni i navodi tužbe kojima se ukazuje na favorizovanje drugog ponuđača (Konzorcijum 2.), jer su ti navodi u suprotnosti sa sadržajem zapisnika o javnom otvaranju ponuda broj: 01-1519/23 od 09.11.2023. godine, koji zapisnik sadrži niz primjedbi koje je iznio M. E. kao predstavnik Konzorcijuma 1., i koji je na kraju zapisnika stavio svojeručni potpis, uz konstataciju da je saglasan sa svim navedenim u zapisniku, zbog čega ovaj sud nalazi da se radi o paušalnim i nebitnim tvrdnjama, te subjektivnim zaključcima predstavnika tužioca koji ne dovode u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog akta, o čemu se ovaj sud već izjasnio u presudi od 30.10.2024. godine, koju tužilac nije osporavao zahtjevom za vanredno preispitivanje iste, zbog čega su i prethodni navodi tužbe ocijenjeni neosnovanim.

Navodi tužbe koji se odnose na tvrdnju da je samo tužilac dostavio valjanu finansijsku dokumentaciju, što nije slučaj i kada je u pitanju i drugi ponuđač (Konzorcijum 2.), da dostavljeni dokumenti nisu ovjereni od strane notara, da se ne vidi da li su dostavljeni originali ili ovjerene kopije, da dokumentacija koja je sastavljena u Švajcarskoj nije ovjerena apostile pečatom i drugi navodi koji se odnose na nedostatke o ekonomsko-finansijskoj dokumentaciji drugog ponuđača (Konzorcijum 2.) ne dovode u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog akta, a iz razloga što je u obrazloženju osporenog akta tužena detaljno pojasnila da je prethodni uslov na strani Konzorcijuma 2. ispunjen. Naime, u obrazloženju osporenog akta tužena navodi da je Komisija za koncesije, razmatrajući prethodne navode tužioca, ponovo izvršila uvid u ponudu Konzorcijuma 1. (pravilno Konzorcijuma 2.) i da je utvrdila sljedeće: da je u ponudi dostavljen ovjeren prevod potvrde – dopisa direktora, osnivača i vlasnika Go Green Invest GmbH Klagenfurt, G. O, ovjeren prevod izjave ovlašćenog lica Fonda VERIUS Capital AG, Švajcarska i ovjeren prevod Referenc liste osnivača Go Green Invest GmbH Klagenfurt. U potvrdi-dopisu Investicionog fonda VERIUS Capital AG, koju je potpisao predsjednik Upravnog odbora A. V, da se navodi da su neophodna sredstva za potrebe Konzorcijuma 2. u iznosu od 81 milion eura isključivo za izgradnju, puštanje i pogon solarane elektrane „Dubovik“ u Krupi na Uni. U ovjerenom prevodu izjave ovlašćenog lica Fonda VERIUS Capital AG, Švajcarska, koja je upućena Vladi Republike Srpske da se navodi da pod punom moralnom i materijalnom odgovornošću će ovaj investicioni fond u potpunosti pratiti ponuđača Konzorcijum 2, te da se navodi da su oni direktni finansijeri Konzorcijuma 2., obzirom da je „GTI“ d.o.o. Sarajevo, koji je prema ugovoru o konzorcijumu određen za obezbjeđenje finansijskih sredstava, a u vlasništvu Go Green Invest GmbH Austrija,

čiji je vlasnik G. O, kojeg prate na istim i sličnim projektima, pa je zaključak Komisije da Fond VERIUS Capital AG, Švajcarska potvrđuje da će finansijski podržati investiciju Konzorcijuma 2. u finansira nju predmetnog koncesionogprojekta, a što je u skladu sa članom 2. Zakona o investicionim fondovima Republike Srpske. Nadalje je navedeno da je na osnovu izvoda iz sudskog registra za člana Konzorcijuma 2. „GTI” d.o.o. Sarajevo od 26.09.2023. godine, Općinskog suda u Sarajevu vidljivo da je 100% osnivač i vlasnik ovog privrednog društva Go Green Invest Gmbh, čime je potvrđeno da se radi o povezanim licima, odnosno investicionom fondu VERIUS Capital AG, Švajcarska, Go Green Invest Gmbh i privrednog društva „GTI” d.o.o. Sarajevo, koji je član Konzorcijuma 2. Pored navedenog obrazloženo je da je priložen dokaz o posjedovanju vlastitih sredstava firme „GTI” d.o.o. Sarajevo u iznosu od (...), na deviznom računu u Ziraat Bank BiH, te iznos (...), pa imajući u vidu stanje spisa predmeta i prethodne navode sadržane u obrazloženju osporenog akta, ovaj sud nalazi neosnovanim prigovore tužioca koji se odnose na manjkavost i neispunjenost uslova od strane drugog ponuđača u dijelu koji se odnosi ekonomsko finansijsku podobnost punuđača Konzorcijum 2.

Navodi tužbe koji se odnose na odnos članova Komisije prema predstavniku tužioca M. E. i citiranje izgovorenih riječi od strane određenih lica su ocijenjeni paušalnim, nisu potkrijepljeni nikakvim argumentima, predstavnik tužioca je potpisao zapisnik o javnom otvaranju ponuda od 09.11.2023. godine i izjasnio se da nema primjedbi u vezi otvaranja postupka ponuda, pa se prethodni navodi tužbe ocijenjeni paušalnim i kao takvi nisu od uticaja na pravilnost i zakonitost osporenog akta.

Na drugačiju odluku suda nisu od uticaja ni navodi tužbe vezani za Studiju opravdanosti dodjele koncesije sa elementima procjene zaštite životne sredine, obzirom da je od strane Komisije utvrđeno da su oba ponuđača (Konzorcijum 1. i Konzorcijum 2.) dostavili potpune ponude koje ispunjavaju uslove za provođenje postupka vrednovanja istih, a iz tabelarnog pregleda ponuda za dodjelu koncesija oba ponuđača proizlazi da su dostavljene ove studije opravdanosti od strane oba ponuđača.

Kako ni ostali navodi tužbe nisu od uticaja na drugačije odlučivanje i kako sud zakonitost osporenog akta ispituje u smislu člana 29. stav 1. ZUS, na podlozi činjenica utvrđenih u upravnom postupku, koje činjenice su po ocjeni ovog suda u konkretnom slučaju pravilno utvrđene, nisu povrijeđena pravila postupka na koje tužba ukazuje, niti postoje drugi razlozi iz člana 10. ZUS za poništavanje osporenog akta, tužbu tužioca je valjalo odbiti kao neosnovanu, na osnovu ovlašćenja iz člana 31. stav 1. i 2. ZUS.

Obzirom da tužilac nije uspio u ovom upravnom sporu, to mu ne pripada ni pravo na naknadu troškova upravnog spora, slijedom čega je ovaj zahtjev istog odbijen kao neosnovan, primjenom odredbi članova 49. i 49a. stav 1. ZUS.

Zapisničar
Marija Uletilović

Sudija
Mira Došenović